

T.C.
İSTANBUL
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI

Soruşturma No : 2010/23967

İFADE TUTANAĞI

Müşteki Ö. G.,

Müştekiye CMK . M. 234. Uyarınca; delillerin toplanmasını isteme, soruşturmanın gizlilik ve amacını bozmamak koşuluyla Cumhuriyet Savcısından belge örneği isteme, vekili yoksa baro tarafından kendisine bir avukat görevlendirilmesini isteme, 153. Md. Ye uygun olmak koşuluyla vekili aracılığı ile soruşturma belgelerini ve el konulan ve muhafazaya alınan eşyayı inceletme, Cumhuriyet Savcısının, kovuşturmaya yer olmadığı yönündeki kararına kanunda yazılı usule göre itiraz hakkını kullanma hakları hatırlatılıp açıklandı.

Müşteki haklarını anladığını , kendi avukatım AV. ÖNDER GÜMÜŞ - 21252 Huzurunda ifadesini vereceğini beyan etmekte, müştekiden olayla ilgili şikayet ve delilleri soruldu;

SORULDU : Ben Mavi Marmara gemisinde güverte personeli olarak bulunuyordum. G emimizde 32 ülkeden ayrı vatandaşlar vardı.31 mayıs 2010 saat 24:00 sıraların israil tacize başladı. Olay sırasında İsrailin yaklaşık 75 mil açıklarında seyir yapıyduk.Ben 30 mayıs 2010 günü saat gece 20:00 vardiyam bitti ve dinlenmeye gittim.Daha sonra personel arkadaşlarımda birisi kaldırdı beni saat:24:00 sıralarında.Uyandım ve görev yeri olan köprü üstüne çıktım.Yukarı çıkarken bütün yolcular can yeleklerini giymiş durumdaydı ve ne oluyo böyle diye sorduğumda israil savaş gemilerinin seyir ışıklarının gözüktüğünün farkına vardım.Köprü üstüne çıktığımda yoğun bir telsiz trafiği yaşanmaktaydı.Bİze gemiyi durdurmamız söyleniyodu.Bizi israil sularına sokmaya gayretindeydiler. Bu telsiz konuşmalarından sonra telsiz konuşmaları kesilmişti.Saat 04:30 sularında israil gemilerinin bize çok yaklaştıklarının farkına vardık.Gemide çok büyük bir panik başladı.Daha sonra aniden mermiler yağmaya başladı İsrail hucum botları geminin bordasın da sağında ve solunda sürekli plastik mermi ses bombaları gaz bombaları ve gerçek mermi kullandıklarını da gördüm.Gerçekten bizi durdurmaya değil resmen bizleri öldürmeye gelmişlerdi.helikopter sesleri cogaldı kopru ustunde ben kendimi harita odasına attım, biz İstanbul türk radio ile temasa geçmek istedik ama israil gemiye jammer koymuştu birden bağlantılar kesildi.Gemi de gerçekten savaş çıkmıştı bunu anlıyoduk saniyede bir sürü mermi yağıyodu helikopterden askerler inmeye başlamıştı.Daha sonra Kırlangıç dediğimiz körü üstünün sol tarafında bir yolcu vuruldu gözlerimizin önün de hemen müdahale ettik ,aşağı salona gonderdik.Biz bekliyoduk ne olup biticek diye ama gemi hala seyir halinde haritada baktığımız da israil kara sularında değiliz tam tamına 75 mil acığındayız bu kaptanımız yola devam ediyodu ve rotayı batı yönüne yani israil e uzak olabilecek kadar gemiyi dödürdü ama bir şey ifade etmedi bu.İşte tam o sırada körü üstü camları patladı 4 tanesine gercek mermi sıktıklarını gördüm plastik mermiyle patlıcak cam değildi onlar.İçeri girdiler yaklasık 15 asker ve büyük bir panik içerisindeydi herkes askerler de oyle.Geldiler hepimizin kafasına silah doğrulttular ve gemiyi durdurmayı başardılar.Köprü üstü berabet durumdaydı patlamış camlar yerde mermi kovanları ve kanlar oldugunu gördüm.Ben harita odasına attım kendiimi ve bana ingilizce yuzunu duvara dönemezsen seni öldürücem dedi ben yüzümü duvara döndüm arkadan ellerimi cırt diye tabir ettiğimiz plastik bir cisimle ellerimizi olabileceği kadar sıkıca sıktılar. Beni yüz üstü yatırdılar köprü üstünde bekledim. Dizlerimizin ustunde beklemeye başladık bazı yolcuların gözleri bağlanmıştı .Yanımızdan helikopterle ölümler ve yaralılar taşıyodu, O esnada kendimi kaybetme aşamasına geldim ve lavobaya gitmek istediğimi soyledim beni lavobaya göndermediler İsrail askeri bir zaman sonra silah dipciğiyle sırtıma vurdu elleriye de kafamı one eğip tekrar dipcikle dizime vurdu.Her helikopter inişinde kalkışında denizin o soguk suyunu bizim ustume serptiriyodu bir üşüyoduk bir

terliyoduk.Sonra 2.ci kaptan gelip bizim personel oldugumu soyledi ve bizi kopru üstüne tekrar aldirdi.Gemiyi israil limanına yanaştırdılar. Limanda büyük bir cadır kurulmuştu .5 saat bekleyişten sonra gemide bizi o çadırlara aldılar. İfadelerimiz alındı ustumuz en az 10 kere arandı ve bizi ceza evi arabasına bindirdiler yaklaşık 1,5 saat yolculuktan sonra ceza evine geldik. Ceza evinde de büyük bir psikolojik baskı vardı.Her 20 dk bir kapıya gardiyan vurdu..Yemek yiyemedim. zaten suyu bile berbattı çok garip bir suydü Daha sonra yaklaşık 35 saat ten sonra bizim bir kısmımızı topladılar çıkarttılar cezaevi arabasına bindik.Hava limanına geldiğimizi farkettim Belli bir süre havalanında kaldıktan sonra uçağı aldılar, havaalanında ikende kötü muameleye maruz kaldım . Benim cep telefonum, gitarım, gözlüğüm, kol saatim , nüfus cüzdanım , pasaportum , ehliyetim , 300 Dolar param ve özel eşyalarım israil askerleri tarafından alındı. İsrail askerleri bunları aldılar fakat bana bir daha iade etmediler. Ben İsrailli görevlilerden bana yapılanlardan dolayı davacı ve şikayetçiyim. Dedi. .

Hazır olan vekilden soruldu.: İfadeye aynen katılıyoruz. sorumluların cezalandırılmasını talep ederiz. D edi.Beyanı okundu. Hep birlikte imza altına alındı.
07/07/2010